

**من خلق الكون؟ ومن خلقتني؟ ولماذا؟
(الحرمين)**

**Hvem skabte universet? Og
hvem skabte mig? Og hvorfor?**

Hvem skabte universet? Og hvem skabte mig? Og hvorfor?

Den Videnskabelige Komité under Præsidiets for Religiøse Anliggender ved al-Masdjid al-Ḥarām og al-Masdjid an-Nabawī

Hvem skabte universet? Og hvem skabte mig? Og hvorfor?

Den Videnskabelige Komité under Præsidiets for Religiøse Anliggender ved al-Masdjid al-Ḥarām og al-Masdjid an-Nabawī

Er jeg på den rette vej?

Hvem er Skaberen af himlene og jorden og det, der findes i dem af storslåede skabninger, som ikke kan omfattes?

Hvem har udformet dette præcise og fuldkomne system i himlen og på jorden?

Hvem skabte mennesket og gav det hørelse, syn og forstand, og gjorde det i stand til at tilegne sig kundskaber og erkende sandheder?

Hvem har forunderligt udformet denne præcise skabelse i dine legemsdele, formet dig og gjort din skikkelse smuk?

Betragt skabelsen af de levende væsener i deres forskellighed og mangfoldighed. Hvem har forunderligt frembragt dem i grænseløse former og variationer?

Hvordan er dette vældige univers ordnet og opretholdt i sin stabilitet ved de love, som styrer det med præcis styring, siden tidens begyndelse?

Hvem er Den, der har fastlagt de ordninger, som styrer denne verden – livet og døden, de levendes forplantning, natten og dagen, årstidernes skiften og lignende?

Har dette univers skabt sig selv? Eller er det kommet frem af intet? Eller er det blevet til ved en tilfældighed? Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخُلُقُونَ ۝٣٥ أَمْ خُلِقُوا مِنَ الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ مِنْ بَلٍ لَّا يُوقِنُونَ﴾ (36)

35. Eller blev de skabt af intet? Eller er det dem, der er skaberne?

36. "Eller har de skabt himlene og jorden? Nej! De har ingen vished [derom]." [Sūrah at-Ṭūr:52:35-36].

Hvis vi da ikke har skabt os selv, og det er umuligt, at vi er kommet frem af intet eller ved en tilfældighed, så er den sandhed, hvori der ingen tvivl er: at dette univers nødvendigvis må have en vældig og almægtig Skaber. Det er umuligt, at dette univers har skabt sig selv, eller er kommet frem af intet, eller er blevet til ved en tilfældighed.

Hvorfor tror mennesket på eksistensen af ting, som det ikke ser – såsom erkendelse, forstand, sjæl, følelser og kærlighed? Er det ikke, fordi det ser deres spor? Så hvordan kan mennesket benægte

eksistensen af en Skaber for dette vældige univers, mens det ser sporene af Hans skabninger, Hans værk og Hans barmhjertighed?!

Ingen forstandig vil acceptere, at der siges til ham: "Dette hus er blevet til, uden at nogen har bygget det!" Eller: "Det er intetheden, der har frembragt dette hus!" Så hvordan kan nogle mennesker tro den, der siger, at dette vældige univers er blevet til uden en Skaber? Hvordan kan en forstandig acceptere, at denne præcise orden i universet er blevet til ved en tilfældighed?

Alt dette fører os til én eneste konklusion: at dette univers har en vældig, mægtig og styrende Herre; at Han alene har ret til al tilbedelse; og at alt, hvad der tilbedes ved siden af Ham, er falsk og ikke har ret til at blive tilbedt.

Herren – Skaberen, Den Vældige

Der er én Herre og Skaber: Han er Ejeren, Den styrende og Forsørgeren; Han giver liv og lader dø. Det er Ham, der skabte jorden, gjorde den underlagt [for mennesket] og gjorde den egnet for Sine skabninger. Og det er Ham, der skabte himlene og det, der findes i dem af vældige skabninger, og gav solen, månen, natten og dagen denne præcise orden, som vidner om Hans storhed.

Og det er Ham, der har gjort luften underlagt for os – den, uden hvilken vi ikke kan leve. Det er Han, der sender regn ned fra himlen og har underlagt

havene og floderne for os. Og det er Ham, der nærede os og bevarede os, mens vi var fostre i vore mødres maver, uden at vi havde nogen styrke. Og det er Ham, der lader blodet flyde i vores årer fra vor fødsel, indtil vi dør.

Denne Herre, Skaberen og Forsørgeren er Allāh – fri for enhver mangel og ophøjet er Han.

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمُوتَ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسْحَرَاتٍ بِأَمْرِ ۚ لَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝۵۴﴾

54. "Sandelig, jeres Herre er Allāh, der skabte himlene og jorden på seks dage; derefter Istawā (hævede) Han sig over tronen. Han lader natten tildække dagen, idet den hastigt følger efter den. Og solen, månen og stjernerne er underkastede Hans befaling. Sandelig, Ham tilkommer skabelsen og befalingen. Ærefuld er Allāh, verdenernes Herre." [Sūrah al-A'raf:7:54].

Allāh er Herren, Skaberen af alt, hvad der findes i universet – af det, vi ser, og af det, vi ikke ser. Alt andet end Ham er skabt blandt Hans skabninger. Og Han alene har ret til tilbedelse, og ingen anden må tilbedes sammen med Ham. Han har ingen partner i Sit herredømme, i Sin skabelse, i Sin styring eller i Sin tilbedelse.

Og hvis vi for argumentets skyld antog, at der fandtes andre guder sammen med Herren – majestætisk er Hans Majestæt – ville universet blive fordærvet; for det kan ikke være ret, at to guder styrer universets anliggender på samme tid. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾

“Hvis der i dem begge havde været guder ud over Allāh, ville de sandelig begge være blevet fordærvede ...” [Sūrah al-Anbiyā':21:22].

Herren, Skaberens egenskaber

Herren – fri for enhver mangel er Han – har de Smukkeste Navne, som ikke kan opregnes, og mange vældige og ophøjede egenskaber, som vidner om Hans fuldkommenhed. Blandt Hans Navne er: Skaberens og “Allāh”, hvis betydning er: Den, der alene har ret til tilbedelse, uden nogen partner; [ligeledes] Den Levende, Den Selvopretholdende, Den Barmhjertige, Forsørgeren og Den Gavnfulde. Allāh – ophøjet er Han – siger i den ædle Koran:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (255)

Allāh – der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham. Den Evigt Levende, Opretholderen. Hverken dødsrigt eller søvn rammer Ham. Alt,

hvad der er i himlene og på jorden, tilhører Ham. Hvem er den, der kan gå i forbøn hos Ham uden Hans tilladelse? Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem. Og de forstår intet af Hans viden, undtagen hvad Han ønsker. Hans kursī (stol) omfatter himlene og jorden, og det tynger Ham ikke at bevare dem. Og Han er Den Ophøjede, Den Mægtige. [Sūrah al-Baqarah:2:255].

Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

1. Sig [O Muḥammad]: "Han er Allah, Én."
2. "Allāh er aṣ-Ṣamad (Den fuldkomment uafhængige, som alle skabninger er afhængige af)."
2. "Han føder ikke, og og Han er ikke født."
4. "Og der er ingen, der er Hans lige." [Sūrah al-Ikhlās:112:1-4].

Den tilbedte Herre er beskrevet med fuldkommenhedens egenskaber.

Blandt Hans egenskaber er, at Han er Den tilbedte (Ilāh); og alt andet end Ham er en skabt [skabning], forpligtet, befalet og underlagt.

Blandt Hans egenskaber er, at Han er Den Levende, Den Selvopretholdende. Så enhver levende i eksistensen er blevet givet liv af Allāh, som har bragt det til eksistens fra intet. Og det er Ham, der opretholder det i dets eksistens, dets forsørgelse og dets tilstrækkelighed. Herren er Levende – Han dør ikke, og det er umuligt for Ham

at forgå. Selvopretholdende – Han sover ikke; ja, hverken døsigthed eller søvn overmander Ham.

Blandt Hans egenskaber er, at Han er al-‘Alīm – Den Alvidende – for hvem intet er skjult, hverken på jorden eller i himlen.

Blandt Hans egenskaber er, at Han er Den Althørende, Den Altseende – Han hører alt og ser enhver skabning. Han ved, hvad sjælene hvisker om, og hvad brystet skjuler. Intet er skjult for Ham – fri for enhver mangel er Han – hverken på jorden eller i himlen.

Blandt Hans egenskaber er, at Han er Den Almægtige – intet gør Ham magtesløs, og ingen afviser Hans vilje. Han gør, hvad Han vil, og tilbageholder, hvad Han vil, og Han fremmer og forsinker. Og Ham tilhører den fuldkomne visdom.

Blandt Hans egenskaber er, at Han er Skaberen, Forsørgeren og Styreren af anliggenderne; Han skabte skabelsen og styrer den. Og skabelsen er i Hans greb og under Hans overmagt.

Blandt Hans egenskaber er, at Han er Den, der bønholder den nødstedte, hjælper den hårdt ramte og bringer trængslen til ophør. Og enhver skabning, når den rammes af trængsel eller snæverhed, søger af nødvendighed tilflugt hos Ham.

Tilbedelse tilkommer ingen andre end Allāh – ophøjet er Han – for Han er Den Fuldkomne, som alene har ret til den, uden alt andet end Ham. Og alt, hvad der tilbedes ud over Ham, er tilbedt med

falskhed; det er mangelfuldt og underlagt død og forgængelighed.

Allāh – fri for enhver mangel er Han – har skænket os forstand, som begriber noget af Hans storhed, og indplantet i os en fiṭrah, som elsker det gode og afskyr det onde, og som finder ro, når den søger tilflugt hos Allāh, alverdens Herre. Og denne fiṭrah vidner om Hans fuldkommenhed, og om at Han – fri for enhver mangel er Han – ikke kan beskrives med mangel.

Det sømmes sig ikke for den fornuftige at tilbede andre end Den Fuldkomne. Hvordan kan han så tilbede en mangelfuld skabning, der er som ham selv eller endnu ringere end ham?

Det, der tilbedes, kan ikke være et menneske, en afgud, et træ eller et dyr.

Herren er over Sine himle, ophøjet over Sin trone, adskilt fra Sin skabelse. Der er intet af Hans skabninger i Hans Væsen, og der er intet af Hans Væsen i Hans skabninger. Han tager ikke bolig i noget af Sin skabelse og legemliggør Sig ikke i noget af den.

Herren – intet er som Ham – og Han er Den Althørende, Den Altseende. Ingen er Ham lige, og Han er uafhængig af Sin skabelse. Han sover ikke og spiser ikke føde. Han er ophøjet i storhed og kan ikke have en hustru eller et barn. Skaberen besidder storhedens egenskaber og kan aldrig beskrives med behov eller mangel.

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۚ ۷۳ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ﴾ (74)

73. "O mennesker! En lignelse er blevet fremsat, så lyt omhyggeligt til den. Sandelig, dem, som I påkalder foruden Allāh, vil aldrig kunne skabe en flue, selvom de sluttede sig sammen om det. Og hvis en flue skulle tage noget fra dem, så vil de ikke kunne tage det tilbage fra den. Svag er den, der søger, og den, der søges."

74. "De værdsætter ikke Allāh, med den værdsættelse der tilkommer Ham. Sandelig, Allāh er stærk, mægtig." [Sūrah al-Ḥadjdj:22:73-74]

Hvorfor har denne vældige Skaber skabt os? Og hvad ønsker Han af os?

Er det tænkeligt, at Allāh har skabt alle disse skabninger uden et formål? Har Han skabt dem uden mening, når Han er Den Vise, Den Alvidende?

Er det tænkeligt, at Den, som skabte os med denne præcision og fuldkommenhed, og gjorde det, der er i himlene og på jorden, underlagt os, skulle have skabt os uden et formål eller have efterladt os uden svar på de vigtigste spørgsmål, som optager os, såsom: Hvorfor er vi her? Hvad er der efter døden? Og hvad er formålet med vores skabelse?

Og er det tænkeligt, at der ikke skulle være konsekvens for den, der begår uret, og belønning for den, der gør godt?

Allāh – fri for enhver mangel er Han – siger:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (115)

115. "Troede I, at Vi skabte jer uden formål, og at I ikke vil blive bragt tilbage til Os?" [Sūrah al-Mu'minūn:23:115].

Tværtimod sendte Allāh sendebud, så vi kan kende formålet med vores eksistens. Han vejledte os i, hvordan vi tilbeder Ham og nærmer os Ham, hvad Han vil af os, og hvordan vi opnår Hans velbehag. Og Han underrettede os om vores skæbne efter døden.

Og Allāh sendte sendebud for at underrette os om, at Han alene er den Ene, der med rette tilbedes, for at vi kan vide, hvordan vi tilbeder Ham, for at de kan overbringe os Hans befalinger og forbud, og for at de kan lære os de ædle værdier, som – hvis vi holder fast ved dem – gør vores liv behageligt og fyldt med godhed og velsignelser.

Og Allāh sendte mange sendebud, såsom: (Nūḥ (Noa), Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses) og ʿĪsā (Jesus)), og Han støttede dem med tegn og mirakler, som vidner om deres sandfærdighed, og at de var sendt af Ham – fri for enhver mangel er Han. Den sidste af dem var Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

Og sendebud har gjort det helt klart for os, at dette liv er en prøvelse, og at det sande liv venter efter døden.

Og at der er et paradis for de troende, som tilbad Allāh alene uden nogen partner ved Hans side, og troede på alle sendebud. Og at der er en ild, som Allāh har beredt for fornægterne, som tilbad andre guder ved siden af Allāh eller forkastede et af Allāhs sendebud.

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يٰۤاٰدَمُ اِمَّا يٰٓاٰتِيۡنَڪُمۡ رُسُلٌ مِّنۡكُمْ يَفۡصَحُوۡنَ عَلَیۡكُمْ ؕ اٰتٰیۡنِیۡ فَمَنۡ اَنۡفٰی وَاَصۡلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیۡهِمْ وَلَا هُمْ یَحۡزَنُوۡنَ ۝۳۵ وَاَلَّذِیۡنَ كَذَّبُوۡا بِآٰیٰتِنَا وَاسۡتَكۡبَرُوۡا عَنْهَاۤ اُولٰٓئِکَ اَصۡحٰبُ النَّارِ هُمۡ فِیۡهَا خٰلِدُوۡنَ۝۳۶﴾

35. "O Ådams børn! Hvis der kommer sendebud til jer fra jer selv, som beretter Mine āyāt for jer, så vil den, der er gudsbevidst og bringer forholdene i orden – for dem vil der ingen frygt være, og ej heller vil de sørge."

36. "Og de, der benægter Vore āyāt og vender sig hovmodigt bort fra dem, – de er ildens folk; i den vil de forblive for evigt." [Sūrah al-A'rāf:7:35-36]

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿يٰۤاٰیُّهَا النَّاسُ اَعۡبُدُوۡا رَبَّکُمۡ الَّذِیۡ خَلَقَکُمۡ وَالَّذِیۡنَ مِنۡ قَبۡلِکُمۡ لَعَلَّکُمۡ تَتَّقُوۡنَ ۝۲۱ الَّذِیۡ جَعَلَ لَکُمۡ الْاَرْضَ فِرۡشًا وَالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّاَنۡزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخۡرَجَ بِهٖ مِنَ النَّمۡرُتِ رِزۡقًا لَّکُمۡ فَلَا تَجۡعَلُوۡا لِلّٰهِ اٰنۡدَادًا وَاَنْتُمۡ تَعۡلَمُوۡنَ ۝۲۲ وَاِنۡ کُنۡتُمۡ فِیۡ رَیۡبٍ مِّمَّا نَزَّلۡنَا عَلٰی عِبَدِنَا فَاْتُوۡا بِسُوۡرَةٍ مِّثۡلِہٖ وَاَدۡعُوۡا شُهَدَآءَکُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰہِ اِنۡ کُنۡتُمۡ صٰدِقِیۡنَ ۝۲۳ اِنۡ لَّمۡ تَفۡعَلُوۡا وَلَیۡنَ تَفۡعَلُوۡا فَاَتَّقُوا النَّارَ الَّتِیۡ وَقُوۡدُہَا النَّاسُ وَالۡحِجَارَةُ اُعِدَّتۡ لِلۡکٰفِرِیۡنَ ۝۲۴ وَبَشِّرِ الَّذِیۡنَ ؕ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّ لَہُمۡ جَنَّتَ تَجۡرِی

مِنْ تَحْتِهَا أَلْأَنْهَرُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَرَفُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأَنْتُمْ بِمُنَاسِبِهَا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (25)

21. "O I mennesker! Tilbed jeres Herre, som skabte jer og dem før jer, for at I måtte blive gudsbevidste."

22. "(Han [er Den], som har gjort jorden til et [behageligt] leje for jer, og himlen som et bygningsværk. Og Han sender vand ned fra himlen, hvorved Han frembringer frugter som forsørgelse for jer. Så tilskriv ikke Allāh nogen ligemænd, mens I ved [at det kun er Han, der er Skaberen]."

23. "Og hvis I er i tvivl om det, som Vi har åbenbaret til Vor tjener, [Muḥammad], så bring [blot] én sūrah (kapitel) magen til den [som Vi har åbenbaret i Koranen] og kald jeres vidner [støtter] frem, ud over Allāh, hvis I er sandfærdige [i jeres påstand]."

24. "Men hvis I ikke har gjort det [indtil nu] – og I vil aldrig kunne gøre det, så frygt Ilden, hvis brændsel er mennesker og sten. Den er gjort rede for fornægterne."

25. "Og giv det glædelige budskab til dem, som tror [på Allāh] og udøver retskafne gerninger, at for dem er der haver, i hvilke floder løber. Hver gang de bliver forsynet med en frugt derfra til forplejning, vil de sige: "Dette er det [samme] som vi tidligere blev forsynet med" – og de vil blive givet noget, der ligner det [de kender fra denne verden]. Og for

dem vil der være rene ægtefæller deri. Og deri vil de være for evigt." [Sūrah al-Baqarah:2:21-25].

Hvorfor blev der sendt flere sendebud?

Allāh har sendt Sine sendebud til folkene. Der findes intet folk, uden at Allāh har sendt et sendebud til det for at kalde dem til tilbedelsen af deres Herre og overbringe dem Hans befalinger og forbud. Målet med deres kald var alle sammen ét: at Allāh alene tilbedes – mægtig og majestætisk er Han. Hver gang et folk begyndte at forlade eller forvanske det, som dets sendebud var kommet med af befalingen om at gøre Allāh Ene, pålagde Allāh et andet sendebud at rette kursen og føre menneskene tilbage til den intakte fiṭrah (den oprindelige, uspolerede menneskelige natur) gennem at gøre Allāh Ene og adlyde Ham.

Indtil Allāh afsluttede sendebudene med Muḥammad Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – som kom med den fuldkomne religion og den vedvarende sharī'ah (den guddommelige lovgivning), som er for alle mennesker indtil opstandelsens dag, og som fuldender og ophæver det, der var før den af lovgivninger. Og Herren – majestætisk og ophøjet er Han – garanterede denne religion beståen og varighed indtil opstandelsens dag.

En person er ikke troende, før han tror på alle sendebud

Allāh er Den, som sendte sendebud, og Han befalede hele Sin skabelse at adlyde dem. Den, der forkaster budskabet fra blot ét af dem, har forkastet dem alle. Der findes ingen synd, der er større end, at mennesket afviser Allāhs åbenbaring. Derfor er troen på alle sendebud nødvendig for at træde ind i paradiset.

Det er derfor en pligt for enhver i denne tid at tro på Allāh og alle Allāhs sendebud og at tro på den yderste dag. Og dette sker kun ved, at han tror på og følger den sidste af dem og deres segl: Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – som er blevet styrket med det vedvarende mirakel, nemlig den ædle Koran, som Allāh har garanteret at bevare, indtil Han ejer jorden og dem, der er på den.

Allāh har nævnt i den ædle Koran, at den, der nægter at tro på noget sendebud blandt Hans sendebud, er en kāfir (fornægter) på Allāh og en, der afviser Hans åbenbaring. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ
نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۚ ۝۱۵۰ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝۱۵۱﴾

150. "Sandelig, de der fornægter Allāh og Hans sendebud og ønsker at skelne mellem Allāh og Hans sendebud og siger: "Vi tror på nogle [sendebud], og

vi fornægter andre," og de søger [derved] at tage en vej mellem dette [tro og fornægtelse]."

151. "De er i sandhed fornægterne, og Vi har beredt en vanærende straf for fornægterne." [Sūrah an-Nisā':4:150-151].

Derfor tror vi muslimer på Allāh og på den yderste dag – sådan som Allāh har befalet – og vi tror på alle sendebud og de tidligere Bøger. Allāh – ophøjet er Han – sagde:

﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلِكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝۲۸۵﴾

285. "Sendebuddet tror på det, der er blevet åbenbaret for ham fra hans Herre og [ligeledes] de troende. Hver og en tror på Allāh, Hans engle, Hans bøger og Hans sendebud. [Og de siger]: "Vi gør ingen forskel på nogen af Hans sendebud," og de siger: "Vi hører, og vi adlyder. Vor Herre, [vi søger] Din tilgivelse! Og til dig er tilbagevendelsen."" [Sūrah al-Baqarah:2:285].

Hvad er Den Ædle Koran?

Den ædle Koran er Allāhs Ord og Hans åbenbaring, som Han nedsendte til det sidste blandt sendebud, Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Og den er det største mirakel, som vidner om sandfærdigheden af hans profetskab. Og den ædle Koran er sandheden i sine domme og sandfærdig i sine beretninger.

Og Allāh udfordrede dem, der erklærede den for løgn, til at frembringe blot én sūrah (kapitel) lignende den, men de var ude af stand til det på grund af storheden i dets indhold og den altomfattende karakter af dets indhold for alt, der angår mennesket i det jordiske liv og det hinsides. Og den indeholder alle de trosmæssige sandheder, som det er pligt at tro på.

Og den rummer også de befalinger og forbud, som mennesket må rette sig efter i det, der er mellem ham og hans Herre, eller mellem ham og ham selv, eller mellem ham og resten af skabelsen. Og alt dette er i en ophøjet stil af veltalenhed og klar fremstilling.

Og den rummer mange fornuftsmæssige beviser og videnskabelige kendsgerninger, som vidner om, at denne Bog umuligt kan være menneskers værk, men at den er menneskenes Herres Ord – fri for enhver mangel og ophøjet er Han.

Hvad er Islām?

Islām er at underkaste sig Allāh – ophøjet er Han – ved at erklære Ham Ene, underordne sig Ham i lydighed, efterleve Hans sharī‘ah (den guddommelige lovgivning) med tilfredshed og accept, og fornægte alt, der tilbedes ved siden af Allāh.

Og Allāh sendte sendebud med ét budskab, og det er: kaldet til, at Allāh alene tilbedes uden nogen

partner for Ham, og kufr (fornægtelse) af alt, der tilbedes ved siden af Allāh.

Islām er alle profeternes religion. Deres kald er ét, men deres sharā'ī (lovgivninger) er forskellige. Og muslimerne i dag er de eneste, som holder fast ved den sande religion, som alle profeterne kom med. Og Islāms budskab i denne tid er sandheden, og det er den afsluttende åbenbaring fra Skaberen til menneskeheden.

Herren, som sendte Ibrāhīm, Mūsā og 'Īsā – fred være med dem – er Den, som sendte sendebuds segl, Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Og Islāms sharī'ah (den guddommelige lovgivning) kom ophævende for de tidligere lovgivninger.

Sandelig, alle de religioner, som mennesker i dag tilbeder efter – bortset fra Islām – er enten religioner af menneskers værk, eller religioner, som oprindeligt var guddommelige, men som menneskers hænder siden har grebet ind i, så de er blevet til en blanding af overtroiske forestillinger, nedarvede myter og menneskelige idjtihādāt (selvstændige ræsonnementer).

Hvad angår muslimernes religion, så er den én, klar religion, som ikke ændres. Ligeledes er deres tilbedelseshandlinger, hvormed de tilbeder Allāh, én. De beder alle de fem ṣalawāt (bønner), giver az-zakāt (den obligatoriske almisser) af deres formuer og faster ramadan-måned. Og betragt deres

grundlag, og det er den ædle Koran; den er én og den samme Bog i alle lande. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

"I dag har Jeg fuldendt jeres religion for jer, fuldbyrdet Min gunst over jer og har godkendt al-Islām som dīn (religion) for jer. Men den, der tvinges [til at spise det forbudte i nød] uden at være oprørsk eller overtræder [af forbuddet], så er Allāh sandelig tilgivende, barmhjertig." [Sūrah al-Mā'idah:5:3]

Og Allāh – ophøjet er Han – siger i Koranen:

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٨٤ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٨٥﴾

84. "Sig [O Muḥammad]: "Vi tror på Allāh, og på det der blev sendt ned til os [af åbenbaringen]. Og det der blev sendt ned til Ibrāhīm (Abraham), Ismā'il (Ishmael), Ishāq (Isak), Ya'qūb (Jakob) og stammerne. Og på det der blev givet til Mūsā (Moses), 'Īsā (Jesus) og [til de andre] profeter fra deres Herre. Vi gør ikke forskel på nogen af dem, og vi underkaster os Ham."

85. "Og den der søger en anden dīn (religion) end islām, så vil den aldrig blive godtaget fra ham.

Og han vil være blandt taberne i det hinsidige." [Sūrah Āl 'Imrān:3:84-85].

Så Islāms religion er en altomfattende livsvej, som stemmer med fiṭrah (den naturlige disposition) og fornuften, og som de retskafne sjæle tager imod. Skaberen – Den Vældige – har lovgivet den for Sin skabelse, og den er godhedens og lykkens religion for alle mennesker i det jordiske liv og det hinsides. Den gør ikke én race fortrinlig over en anden, ej heller én farve over en anden, og menneskene er i den lige. Ingen i Islām udmærker sig over en anden undtagen i forhold til hans retfærdige gerninger.

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (97)

97. "Den, der handler retskaffent, det være sig troende mand eller troende kvinde, vil Vi sandelig give et godt liv, og Vi vil sandelig give dem deres belønning i forhold til det bedste af det, de plejede at foretage sig." [Sūrah an-Nahl:16:97].

Islām er lykkens vej.

Islām er alle profeternes religion, så det er Allāhs religion for alle mennesker, og ikke en religion særligt for araberne.

Islām er vejen til den sande lykke i det jordiske liv og den vedvarende lyksalighed i det hinsides.

Islam er den eneste religion, der opfylder sjælens og kroppens behov, og løsningen på alle menneskelige problemer. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى 123 وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ (124)

123. Han sagde: ” [O, Ādam og Iblīs], gå I begge ned herfra [fra paradiset til jorden]. I er alle sammen hinandens fjender. Så hvis der skulle komme retledning til jer fra Mig, så skal den, der følger Min retledning, ikke blive vildledt eller være ulykkelig.”

124. ”Og den, der vender sig bort fra Min påmindelse, skal få et anstrengt liv, og på opstandelsens dag vil Vi rejse ham [som] blind.” [Sūrah Tā-Hā:20:123-124].

Hvad opnår muslimen i det jordiske liv og det næste liv?

Islām har vældige fordele, heriblandt:

– Sejr og ære i det jordiske liv ved, at mennesket er en tjener af Allāh; ellers vil han være en tjener for sine tilbøjeligheder, shayṭān (satan) og sine lyster.

– Sejr i det næste liv ved, at Allāh tilgiver ham, lader Sit velbehag hvile over ham, lader ham træde ind i paradiset, så han vinder velbehaget og den vedvarende lyksalighed, og at mennesket frelses fra ildens straf.

– Den troende vil på dommedagen være sammen med profeterne, de sanddru, martyrerne og de retskafne – og hvilken skøn ledsagelse det er. Og den, der ikke tror, vil være sammen med at-
ṭawāghīt (dem, der tilbedes, følges eller adlydes ved siden af Allāh), de onde, forbryderne og dem, der skaber fordærv.

– Dem, som Allāh lader træde ind i paradiset, vil leve i den evige lyksalighed uden død, sygdom, smerte, alderdom eller sorg, og Han vil opfylde for dem alt, hvad de ønsker sig. Og dem, der træder ind i ilden, vil være i en evig, vedvarende straf, som ikke ophører.

– I paradiset findes der lyksaligheder, som intet øje har set, intet øre har hørt om, og som ikke er faldet noget menneskes hjerte ind. Og blandt beviserne for dette er Allāhs – ophøjet er Han – ord:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (97)

97. "Den, der handler retskaffent, det være sig troende mand eller troende kvinde, vil Vi sandelig give et godt liv, og Vi vil sandelig give dem deres belønning i forhold til det bedste af det, de plejede at foretage sig." [Sūrah an-Nahl:16:97].

Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (17)

17. Så ingen ved, hvilken fryd for øjnene der er blevet gemt til dem som en belønning for det, de plejede at foretage sig. [Sūrah as-Sajdah:32:17].

Hvad mister en ikke-muslim?

Mennesket vil miste den største viden og erkendelse, og det er erkendelsen af og viden om Allāh. Og det vil miste troen på Allāh, som skænker mennesket tryghed og sindsro i det jordiske liv og den vedvarende lyksalighed i det hinsides.

Mennesket vil miste troen på og efterfølgelsen af den største Bog, som Allāh har nedsendt til menneskene.

Han vil miste troen på de vældige profeter, og han vil miste deres ledsagelse i paradiset på dommedagen. Og han vil være i selskab med Shayātīn (sataner), forbryderne og at-ṭawāghīt (dem, der tilbedes, følges eller adlydes ved siden af Allāh) i djahannams (helvede) ild – og slet er boligen og ledsagelsen.

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ 15 لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَةً يَلْعَبُونَ 16﴾

15. Sig [Muḥammad]: "Sandelig, taberne er dem, der [vil] miste sig selv og deres familier på opstandelsens dag. Sandelig, det er det åbenbare tab?"

16. "For dem er der et dække af ild over [dem] og under dem. Med dette skræmmer Allāh sine tjenere. "O, Mine tjenere, så så være bevidste om Mig." [Sūrah az-Zumar:39:15-16]

Den, der ønsker frelse i det næste liv, må være muslim, lydig mod Allāh og følge Hans sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

Blandt de sandheder, som profeterne og sendebud – fred være med dem– var enige om, er, at ingen vil opnå frelse i det næste liv undtagen muslimerne, som troede på Allāh – ophøjet er Han – og ikke satte nogen ved siden af Ham i tilbedelsen, og som troede på alle profeterne og sendebud. Så vil alle følgere af sendebud, som troede på dem og bekræftede dem, træde ind i paradiset og frelses fra ilden.

Så var de, der levede på Profeten Mūsās (Moses') tid, troede på ham og fulgte hans lære, muslimer og retskafne troende. Men efter at Allāh sendte Profeten 'Īsā (Jesus), blev det obligatorisk for Profeten Mūsās (Moses') følgere at tro på Profeten 'Īsā (Jesus) og følge ham.

Så var de, der troede på ' Profeten 'Īsā (Jesus), retskafne muslimer. Og den, der afviste troen på Profeten 'Īsā (Jesus) og sagde: "Jeg vil forblive på Profeten Mūsās (Moses') religion," han er ikke

troende, fordi han afviste troen på en profet, som Allāh havde sendt.

Så, efter at Allāh sendte det sidste af sendebud, Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – blev det obligatorisk for alle at tro på ham. For Herren er Den, der sendte Profeten Mūsā (Moses) og Profeten ʿĪsā (Jesus), og det er Ham, der sendte det sidste sendebud Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Så den, der fornægter Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – budskab og siger: "Jeg vil forblive ved at følge Profeten Mūsā (Moses) eller Profeten ʿĪsā (Jesus)," han er ikke troende.

Det er ikke nok, at en person siger, at han respekterer muslimerne. Og det er ikke nok for hans frelse i det næste liv, at han giver almisse og hjælper de fattige. Nej, han må nødvendigvis være troende på Allāh, Hans Bøger, Hans sendebud og den sidste dag, for at Allāh kan acceptere dette fra ham. For der findes ingen synd større end shirk, at tillægge nogen eller noget det, som kun tilkommer Allāh, at afvise den åbenbaring, som Allāh nedsendte, eller at forkaste profetskabet hos den sidste af Hans profeter, Profeten Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

Så vil jøderne, de kristne og andre, som hørte om Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sendelse som Allāhs sendebud, og afviste troen på ham og afviste at træde ind i Islām,

være i helvedes ild, forblivende deri for evigt. Og dette er Allāhs dom og ikke noget menneskes dom. Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾⁶

6. "Sandelig, de, der fornægter blandt Bogens folk og al-mushrikīn (afgudsdyrkerne), vil være i helvedes ild, forblivende deri for evigt. De er de værste af skabningerne." [Sūrah Al-Bayyinah:98:6].

Og da dette sidste budskab fra Allāh til menneskeheden er blevet nedsendt, bliver det obligatorisk for ethvert menneske, som hører om Islām og hører den sidste Profet, Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – budskab, at tro på ham, følge hans sharī'ah (lovgivning) og adlyde ham i hans befalinger og forbud. Derfor: Den, der hører om dette sidste budskab og afviser det, fra ham vil Allāh intet acceptere, og Han vil straffe ham i det næste liv.

Blandt beviserne herpå er Allāhs – ophøjet er Han – ord:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾⁸⁵

85. "Og den der søger en anden dīn (religion) end islām, så vil den aldrig blive godtaget fra ham. Og han vil være blandt taberne i det hinsidige." [Sūrah Āl 'Imrān:3:85].

Og Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ 64

64. "Sig [O Muhammad]: "O, Bogens folk. Kom til et fælles ord mellem os og jer; at vi ikke tilbeder andre end Allāh, og at vi ikke stiller nogen partner ved Hans side, og at ingen af os skal tage andre til Herre i stedet for Allāh." Hvis de så vender sig bort, så sig: "Bevidn, at vi er muslimer." [Sūrah Āl 'Imrān:3:64].

Hvad er en muslim forpligtet til?

En muslim er forpligtet til at tro på disse seks trosartikler:

Troen på Allāh – ophøjet er Han – og at Han er Skaberen, Forsørgeren, Den, der råder og styrer, og Ejer af alt; at der intet er som Ham; at Han hverken har hustru eller barn; at Han alene er Den Ene, der er værdig til tilbedelse; at ingen anden tilbedes ved siden af Ham; og at man tror, at tilbedelsen af alt, hvad der tilbedes ved siden af Ham, er ugyldig.

Troen på englene; at de er Allāhs – ophøjet er Han – tjenere; at Han skabte dem af lys; og at Han har gjort det til en del af deres opgaver at nedstige med åbenbaringen til Hans profeter.

Troen på alle de Bøger, som Allāh nedsendte til Sine profeter såsom at-Tawrah (Toraen) og al-Indjil (Evangeliet), før de blev forvansket, og den sidste af Bøgerne: den ædle Koran.

Troen på alle sendebud, såsom Nūḥ Noa), Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses) og ʿĪsā (Jesus), og den sidste af dem er Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over dem alle; og de er mennesker, som Han støttede med åbenbaringen og gav tegn og mirakler, der vidner om deres sandfærdighed.

Troen på den sidste dag (dommedagen), når Allāh oprejser de første og de sidste, dømmer mellem Sine skabninger og lader de troende træde ind i paradiset og fornægterne i ilden.

Troen på al-qadar (den guddommelige bestemmelse), og at Allāh ved alt, hvad der var i fortiden, og hvad der vil være i fremtiden; og at Allāh allerede har vidst dette, skrevet det ned, villet det og skabt alting.

Og at du tilbeder Allāh med det, Han har foreskrevet af ṣalāh (bøn), zakāt (almissepligt), ṣawm (faste) og ḥadjdj (pilgrimsfærd), hvis du er i stand til det. Dernæst må man lære sin religion, som vil være kilden til ens lykke i denne verden og ens frelse i det næste liv.

Index

Hvem skabte universet? Og hvem skabte mig? Og hvorfor? ...2	
Hvem skabte universet? Og hvem skabte mig? Og hvorfor? ...2	
Herren – Skaberen, Den Vældige	4
Denne Herre, Skaberen og Forsørgeren er Allāh – fri for enhver mangel og ophøjet er Han.....	5
Herren, Skaberens egenskaber	6
Den tilbødte Herre er beskrevet med fuldkommenhedens egenskaber.....	7
Hvorfor har denne vældige Skaber skabt os? Og hvad ønsker Han af os?.....	10
Hvorfor blev der sendt flere sendebud?	14
En person er ikke troende, før han tror på alle sendebud	15
Hvad er Den Ædle Koran?	16
Hvad er Islām?	17
Islām er lykkens vej.....	20
Hvad opnår muslimer i det jordiske liv og det næste liv?	21
Hvad mister en ikke-muslim?	23
Den, der ønsker frelse i det næste liv, må være muslim, lydig mod Allāh og følge Hans sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.....	24
Hvad er en muslim forpligtet til?	27